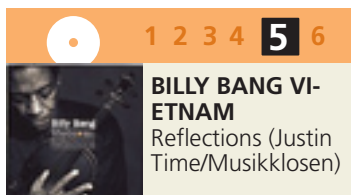

jazzhjørnet ved Kjell Moe

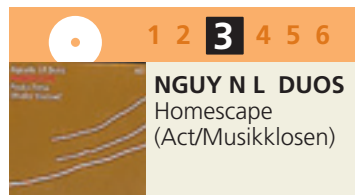
BILLY BANG VIETNAM
Reflections (Justin Time/Musikklosen)

Vietnamkrigen har satt spor etter seg, også i jazzen. Nguyễn Lê ville sannsynligvis ikke blitt jazzmusiker uten den amerikanske påvirkningen under krigen. Og fiolinisten Billy Bang ville ikke hatt sine dramatiske vitnesbyrd å fortelle om i sin musikk, dersom han ikke hadde tjenestegjort der som amerikansk soldat.

«Reflections» er Bangs andre CD der han forsøker å gi sine traumatiske Vietnam-opplevelser musikalsk utløp. En tredje CD med vietnamveteraner fra begge sider av fronten skal være på trappene.

Til denne CD'en, i likhet med forgjengeren «The Aftermath», har Bang samlet kjente jazzmusikere med en fortid som Vietnam-soldater, til en meningsfull og sterkt følelsesladet musikk der hensikten er å gi uttrykk for sine dypeste inntrykk etter en meningsløs krig.

Bang har komponert seks av de ni melodiene, mens de tre siste er vietnamesiske folkemelodier som

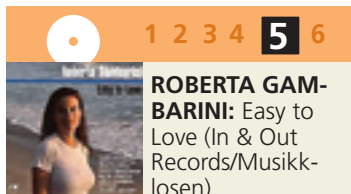
NGUY N L DUOS
Homescape (Act/Musikklosen)

fremføres med sterk følelse for landets kultursærpreg, blant annet med to vietnamesiske kvalitetsartister som vokalist og på en vietnamesisk sitar-variant. Hver sang kommer med sin egen historie og har sin egen stemning.

CD'en gir oss også en god mulighet til å høre Vietnam-kollegene og trompetisten Ted Daniels og fløytisten James Spaulding som er altfor lite representert på plater for tiden.

Også Lê forteller historier med sine komposisjoner. I et sceneri av et internasjonalt kulturbilde og av «groovy» elektronikk med «loops» og «samples» skaper han et verdensspråk med sin musikk.

Det internasjonale inntrykket understrekes av den italienske trompetisten Paolo Fresu og nordafrikanske Dhafer Yousef (oud) som utfyller trioene. Det funket og det eksotiske til tross er det en komposisjon av Billy Strayhorn («Chelsea Bridge») med strålende trompetspill, som gjør mest inntrykk.

ROBERTA GAMBARINI: Easy to Love (In & Out Records/Musikklosen).

Jo mer en hører av den utenlandske flora av kvinnelige jazzvokalist, jo mer respekt får en for alle de vel skolerte unge norske vokalistene som inspirert av Karin Krog og Sidsel Endresen, har debutert med nyskapende CD'er og som har vakt oppsikt og stor anseelse.

I motsetning til de norske personlige og ofte radikale måter å uttrykke seg på, har flertallet av deres utenlandske kolleger vært tilfredse med å bygge på det tradisjonelle og å forsøke å finne mer forsiktede måter å gjøre nye vrier på det gamle. Ikke nødvendigvis noe negativt i det.

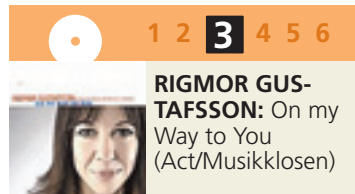
Her er en trio som hører hjemme i den kategorien.

Rosinen i denne pølsa er italienske Roberta Gambarini som vil være kjent for gjester på Moldefestivalen der hun har sunget både i 2003 og i år.

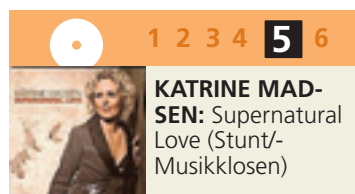
Med en herlig kraftfull og bitter-søt stemme som kan varme opp store konsertsaler, presenterer hun seg på «Easy to Love» med et standardprogram der hun aldri er tilfreds med bare å etterligne andre. Hele albumet er krydret med hennes dristige scatsang, de personlige tekstfrihetene, hennes supre fargelegging og elegansen i harmoniseringen. Alt er ideelt tilpasset melodiene og de instrumentale omgivelsene. I det tette lille bandet har hun fått storartet hjelp av en av sine beundrere, tenorsaksofonisten James Moody som til og med assisterer med litt sang i «Centerpiece».

En topp når hun i «On the Sunny Side of the Street» der hun med utgangspunkt i et Dizzy Gillerspiearrangement, har transkribert soli av Dizzy, Sonny Stitt og Sonny Rollins med egenskrevne tekster.

Med forankring i svensk tradisjon ha værlendingen Rigmor Gustafsson utviklet sin personlighet. På «On my Way to You» har hun valgt melodier av Michel

RIGMOR GUSTAFSSON: On my Way to You (Act/Musikklosen)

KATRINE MADSEN: Supernatural Love (Stunt/Musikklosen)

Legrand, en fransk komponist som har mye jazzforståelse innbakt i sin musikk. Det er musikk som krever uvanlig mye av sine tolkere, og her kan det virke som om Rigmor ikke helt lever opp til forventningene som er skapt gjennom hennes to første Act-plater.

Stemmen hennes er sensitiv og sangen er både øm og elegant, men her makter hun ikke å formidle dybden i Legrands sanger. Kanskje populære Nils Landgren må ta en del av skylden. Hans artige produksjoner er gjerne innrettet på et viderekommende popmarked, og her smaker det av undervurdering i forhold til avanserte melodier som «One at a Time», «The Summer knows» og «Once upon a Summertime».

Katrine Madsen er en av danskenes stolthet, og musikken på «Supernatural Love» bærer preg på at hun samtidig vil tilfredsstillende både pop- og jazztilhengerne sine. Det skjer blant annet ved repertoarvalget som teller Beatles og Bacharach. Musikerhjelpene kommer fra svensk og dansk jazzelite.

Katrine er i en kontinuerlig modningsprosess som vokalist og stemmen er varm og nær. Men tolkningene varierer fra det overfladiske via det overspilte («All or Nothing at All») til det mer enn akseptable (i for eksempel «Softly as in a Morning Sunrise» og «Autumn Nocturne»). Jazzverdien tas best vare på av gitarist Ulf Wakenius og trompetist Peter Asplund.

kjell.moe@nordlys.no

Miljøvennlige Sub Pop

OSLO Sub Pop er det første plateselskapet som er blitt 100 prosent miljøvennlig.

Seattle-selskapet, som har fostret band som Nirvana, Soundgarden, Mudhoney, Sebadoh, Postal Service og Wolf Parade, ofrer seg for naturen:

I fjor ga Sub Pops Kelley Stoltz ut «Below the Branches», det første miljøsertifiserte albumet i USA. Nå følger plateselskapet opp med å gjøre hele virksomheten naturvennlig, skriver musikknettstedet Pitchfork.

Sub Pop Records har inngått en

avtale med miljøorganisasjonen Bonneville Environmental Foundation. Avtalen forplikter Sub Pop til bare å bruke fornybare ressurser, som for eksempel vindkraft.

(ANB-AP)

Festival med mer enn musikk

På Karlsøyfestivalen vil de at publikum skal få med seg mer enn bare musikk. I år er seminar-temaet «Motstand».

TEKST HEIDI STRAND

TROMSØ – Vi lager en festival som er mer enn bare underholdning for folket. Vi vil ha mening og ha det artig samtidig, sier Svein-Egil Haugen, koordinator i Karlsøyfestivalen.

Derfor er det i år som tidligere et seminar integrert i festivalen.

– På Karlsøyfestivalen forsøker vi å få til et samlingspunkt for alternative politiske miljøer i Norge, sier Haugen.

Forandre situasjonen

Temaet for årets seminar er «Motstand».

– Det sprang ut fra ideen «Direkte aksjon» og betyr at folk tar ting i egne hender og forsøker å forandre sin egen situasjon, sier Haugen.

Under festivalen som varer til søndag, vil det hver dag skje ulike aktiviteter. Alt fra foredrag om alternative boformer og norsk rocks muligheter i Kina, til workshops og filmvisninger vil foregå på festivalområdet.

Filmklubben «Spis de rike» skal vise film hver dag:

– Vi vil vise filmer som skildrer motstand i dag. En motpropaganda hvor det ikke legges skjul på standpunktet, forklarer Stian Andersen.

«KlovneArméen» kommer også til å være synlige under festivalen:

– Vi vil kommandere folk litt rundt, snu ting på hodet, sier sjefen «Lotte».

SEMINARGJENG Årets tema på seminaret til Karlsøyfestivalen er «Motstand». Foran (f.v.) Svein-Egil Haugen, Lotte og Major i Teten. Bak (f.v.) Eirik Gram Franck og Stian Andersen. FOTO HEIDI STRAND

– Oppgaven er å marsjere for humor og fred i verden, fortsetter hun.

Impulser

Seminaret på Karlsøyfestivalen er et forsøk fra arrangørene på å få inn impulser:

– Vi er den del av verden selv om vi er i utkanten, sier Haugen.

Dette gjenspeiles også i artist-programmet, som har fått et mer internasjonalt preg.

Ferrell-film til topps i USA

OSLO Komikeren Will Ferrell spiller hovedrollen i motorsport-filmen «Talladega Nights», som ble klart best besøkt på amerikanske kinoer sist helg.

«Talladega Nights: The Ballad of Ricky Bobby» spilte inn om lag 290 millioner kroner i sin åpningshelg. Det er den beste premieren for en Will Ferrell-film noensinne, melder nyhetsbyrået AP.

Will Ferrell (39), kjent fra filmer som «Anchorman» og «The Producers», spiller Ricky Bobby, en suksessrik fører i en av NASCARs racingserier.

Bak «Talladega Nights» havnet en annen nykommer, animasjonsfilmen «Barnyard». Den har fått tittelen «Den ville låvefesten» på norsk, og er ikke ventet på kino før 16. februar 2007 her til lands.

«Pirates of the Caribbean: Dead Man's Chest» var den tredje best besøkte filmen, og har hittil spilt inn over 2,3 milliarder kroner bare i USA.

«Superman Returns» var helt nede på 14. plass. Brandon Routh (26) som Supermann har i løpet av seks uker solgt kinobilletter for nesten 1,2 milliarder kroner i USA. (ANB)

JOHNNY DEPP «Pirates of the Caribbean: Dead Man's Chest» var den tredje best besøkte filmen i USA sist helg.